

แผนปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน พ.ศ. ๒๕๖๙

งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน
ที่ตั้ง ๑๐๑ หมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านเนิน อำเภอเขียร์ใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช
โทรศัพท์/โทรสาร ๐๗๕๔๖๖๑๒๐
<http://www.baannern.go.th>

คำนำ

อุบัติเหตุทางถนนเป็นปัญหาหนึ่งที่สร้างความสูญเสียทั้งชีวิตทรัพย์สินและเศรษฐกิจต่อประเทศอย่างมากมายมหาศาล จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเร่งด่วน จริงจัง และต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมและบูรณาการทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เอกชน ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน เพื่อยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยทางถนนของประเทศ

แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐ ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ให้สามารถลดปัจจัยเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในทุกมิติ ทั้งพฤติกรรมผู้ขับขี่ ยานพาหนะ ถนน และสภาพแวดล้อมได้อย่างแท้จริง

ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน (ศปถ.อบต.บ้านเนิน) ในฐานะหน่วยงานหลักในการบูรณาการการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนนระดับตำบล จึงได้จัดทำแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนนตำบลบ้านเนิน พ.ศ. ๒๕๖๙ ขึ้น ภายใต้ประกาศจังหวัดนครศรีธรรมราช เรื่องประกาศการใช้แผนการปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๕๖๙ ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๙ ภายใต้แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐ เพื่อเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ตำบลบ้านเนินและตำบลบ้านกลาง อำเภอยะใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตลอดทั้งปีให้เกิดผลสำเร็จเป็นรูปธรรมต่อไป

ศูนย์อำนวยการป้องกันความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน
สิงหาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
บทที่ ๑	ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน อบต.บ้านเนิน	๑
	๑. สภาพทั่วไป	๑
	๒. ลักษณะการปกครอง	๑
	๓. ลักษณะภูมิประเทศ	๒
	๔. เส้นทางคมนาคมที่สำคัญ	๒
	๕. การคมนาคม	๒
	๖. การศึกษา	๒
	๗. การสาธารณสุข	๒
	๘. การท่องเที่ยวและประเพณี	๓
บทที่ ๒	กรอบแผนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน อบต.บ้านเนิน	๔
	๑. วิสัยทัศน์	๔
	๒. พันธกิจ	๔
	๓. เป้าประสงค์	๔
	๔. เป้าหมาย	๔
	๕. ยุทธศาสตร์	๔
บทที่ ๓	สถานการณ์และแนวโน้มการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ตำบลบ้านเนิน	๙
	๑. เป้าหมาย	๙
	๒. การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายในและภายนอก	๙
	๓. หน่วยงานที่ร่วมดำเนินการ	๑๐
	๔. ปัจจัยความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องในการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ อบต.บ้านเนิน	๑๑
บทที่ ๔	วิเคราะห์ปัญหาอุบัติเหตุทางถนนของตำบลบ้านเนิน	๑๔
	๑. สาเหตุและพฤติกรรมเสี่ยง	๑๔
	๒. ขอบเขตความรุนแรงของปัญหา	๑๕
	๓. ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน	๑๖
	๔. บทวิเคราะห์และข้อเสนอแนะ	๑๘
บทที่ ๕	การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่	๒๒
บทที่ ๖	การติดตามประเมินผล	๒๓
ภาคผนวก		

บทที่ ๑

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน

๑. สภาพทั่วไปของตำบลบ้านเนิน

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน ตั้งอยู่เลขที่ ๑๐๑ หมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านเนิน อำเภอยะใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช รหัสไปรษณีย์ ๘๐๑๕๐ โดยห่างจากที่ว่าการอำเภอยะใหญ่ ประมาณ ๖.๕ กิโลเมตร มีเนื้อที่โดยประมาณ ๓๐.๕๕ ตารางกิโลเมตร หรือเนื้อที่ประมาณ ๑๙,๐๙๓ ไร่ โดยแยกพื้นที่ตำบลบ้านเนิน ๑๒,๑๕๖ ไร่ เนื้อที่โดยประมาณ ๑๙.๔๕ ตารางกิโลเมตร พื้นที่ตำบลบ้านกลาง ๖,๙๓๗ ไร่ เนื้อที่โดยประมาณ ๑๑.๑๐ ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอ ตำบลใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อ ตำบลปากแพรก	อำเภอยะใหญ่
ทิศใต้	ติดต่อ ตำบลท่าขนาน	อำเภอยะใหญ่
ทิศตะวันออก	ติดต่อ ตำบลเสื่อหิง	อำเภอยะใหญ่
ทิศตะวันตก	ติดต่อ แม่น้ำชะอวด-ปากพนัง	

๒. ลักษณะการปกครอง

การปกครองแยกเป็น ๒ ตำบล มี ๑๔ หมู่บ้าน ดังนี้

ตำบลบ้านเนิน มี ๑๐ หมู่บ้าน

ตำบลบ้านกลาง มี ๔ หมู่บ้าน

ครัวเรือนรวม ๑,๓๙๗ ครัวเรือน แยกเป็น

- ตำบลบ้านเนิน ๑,๐๕๕ ครัวเรือน

- ตำบลบ้านกลาง ๓๔๒ ครัวเรือน

ประชากรรวมทั้งสิ้น ๓,๕๓๕ คน แยกเป็น

ตำบลบ้านเนิน ๒,๖๖๓ คน ดังนี้

- หมู่ที่ ๑ บ้านในอ่าว จำนวน ๒๘๕ คน
- หมู่ที่ ๒ บ้านเก่าตำลึง จำนวน ๒๑๔ คน
- หมู่ที่ ๓ บ้านเนิน จำนวน ๓๓๔ คน
- หมู่ที่ ๔ บ้านท่าขนาน จำนวน ๓๙๗ คน
- หมู่ที่ ๕ บ้านนาล่าง จำนวน ๑๔๓ คน
- หมู่ที่ ๖ บ้านหัวปอ จำนวน ๓๑๗ คน
- หมู่ที่ ๗ บ้านหัวไม้ไผ่ จำนวน ๓๒๘ คน
- หมู่ที่ ๘ บ้านทวยเทพ จำนวน ๒๐๘ คน
- หมู่ที่ ๙ บ้านบางทองคำ จำนวน ๒๖๐ คน
- หมู่ที่ ๑๐ บ้านดอนบัวบก จำนวน ๑๗๗ คน

ตำบลบ้านกลาง ๘๓๒ คน ดังนี้

- หมู่ที่ ๑ บ้านคลองขยัน จำนวน ๒๑๙ คน
- หมู่ที่ ๒ บ้านหม่อมราม จำนวน ๒๗๘ คน
- หมู่ที่ ๓ บ้านใหม่ จำนวน ๒๕๘ คน
- หมู่ที่ ๔ บ้านคชธรรมราช จำนวน ๑๑๗ คน

(ที่มา : สำนักทะเบียนอำเภอยะใหญ่)

ศาสนา

การนับถือศาสนาของชาวตำบลบ้านเนินและตำบลบ้านกลาง ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประมาณ ๙๙ % รองลงมาคือศาสนาอิสลาม ประมาณ ๐.๕๐ % ศาสนาคริสต์และศาสนาอื่น ๆ ประมาณ ๐.๕๐ % (ที่มา : ข้อมูลจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน ณ วันที่ ๓ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๙)

๓. ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของตำบลบ้านเนิน - บ้านกลาง จะมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำชะอวด-ปากพนัง ไหลผ่านทางด้านทิศตะวันตกของตำบลบ้านเนิน เป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง พื้นที่ส่วนใหญ่เหมาะสมแก่การปลูกข้าว ปาล์มน้ำมัน และพืชไร่ต่าง ๆ

๔. เส้นทางคมนาคมที่สำคัญ

๔.๑. ทางหลวงชนบทหมายเลข นศ.ทช.๓๐๐๕ บ้านสระไคร-พัทธสีมา เป็นทางหลวงชนบทสายหลักของตำบลบ้านเนิน เส้นทางเริ่มต้นจากสะพานข้ามแม่น้ำปากพนัง-เชียรใหญ่ หมู่ที่ ๔ ตำบลบ้านเนิน อำเภอเชียรใหญ่ ผ่านหมู่ที่ ๑๐ ตำบลบ้านเนิน สิ้นสุดหมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านกลางอำเภอเชียรใหญ่ รวมระยะทางประมาณ ๖ กิโลเมตร

๔.๒. ทางหลวงชนบทหมายเลข นศ.ทช.๒๐๙๑ บ้านปากแพรก-หม่อมราม เป็นทางหลวงชนบทสายรองของตำบลบ้านเนิน เริ่มต้นจากหมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านกลาง สิ้นสุดหมู่ที่ ๖ ตำบลบ้านเนิน เส้นทางผ่านหมู่ที่ ๓ ตำบลบ้านกลาง หมู่ที่ ๓ ตำบลบ้านเนิน ระยะทางประมาณ ๗ กิโลเมตร

๔.๓. ถนนลาดยางสายดอนโตนด-คอสะพานปากแพรก เป็นเส้นทางที่ราษฎรได้ทูลเกล้าขอพระราชทานเนื่องจากเป็นเส้นทางที่ได้รับความเดือดร้อนจากปัญหาน้ำท่วม เริ่มต้นจากหมู่ที่ ๖ ตำบลบ้านเนิน ผ่านหมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านเนิน สิ้นสุดที่หมู่ที่ ๑ ตำบลเสื่อหึ่ง อำเภอเชียรใหญ่ ระยะทางประมาณ ๗ กิโลเมตร

๕. การคมนาคม

ในพื้นที่ตำบลบ้านเนินและตำบลบ้านกลางไม่มีรถประจำทางสัญจรผ่าน ราษฎรในพื้นที่จะใช้พาหนะส่วนตัวในการสัญจรไป-มา และรถจักรยานยนต์รับจ้างในพื้นที่โดยใช้เส้นทางหลักทางหลวงชนบทในพื้นที่และเส้นทางสายท้องถิ่น และใช้เส้นทางเรือในพื้นที่หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๗ หมู่ที่ ๘ หมู่ที่ ๙ หมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๖ เนื่องจากติดแม่น้ำปากพนัง-เชียรใหญ่ ในการสัญจรไป-มา

๖. การศึกษา

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนินไม่มีสถานศึกษาในสังกัดแต่มีสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จำนวน ๓ โรงเรียน เปิดสอนในระดับ อนุบาล-ประถมศึกษาปีที่ ๖ ดังนี้

- โรงเรียนวัดทวยเทพ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านเนิน มีนักเรียน จำนวน ๑๗ คน
- โรงเรียนบ้านห้วยปอ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ ตำบลบ้านเนิน มีนักเรียน จำนวน ๗๔ คน
- โรงเรียนวัดชัยสุวรรณ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านเนิน มีนักเรียน จำนวน ๒๔ คน

๗. การสาธารณสุข

ข้อมูลบริการสาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

๒ แห่ง

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลบ้านเนิน (บ้านหัวปอ) หมู่ที่ ๖ ตำบลบ้านเนิน
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลบ้านกลาง (บ้านหม่อมราม) หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านกลาง

๘. การท่องเที่ยวและประเพณี

๘.๑. สถานที่ท่องเที่ยว

ตำบลบ้านเนินและตำบลบ้านกลางไม่มีสถานที่ท่องเที่ยวเนื่องจากลักษณะภูมิประเทศที่ไม่เอื้ออำนวย

๘.๒. งานประเพณี

๑. ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ จัดในช่วงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ แห่ผ้าขึ้นห่มโศขฐานเจดีย์พระบรมธาตุเมืองนคร ซึ่งสมัยก่อนเรียกว่า “แห่ผ้าพระบฏขึ้นฐาน” กระทำกันในวันมาฆบูชาปีละ ๒ ครั้ง ประเพณีแห่พระบฏขึ้นธาตุของหมู่ประชาชนยังทำสืบกันมา แต่แยกเป็นต่างกลุ่มต่างทำและเนื่องจากช่างเขียนไม่คิดค่าจ้าง การเรียกชื่อประเพณีก็จะมีคำว่า “พระบฏ” ในที่สุดก็คงเหลือเพียง “แห่พระธาตุ” เป็นพุทธบูชา การแห่ก็มีเพียงช่วยกัน จับชายผ้า เทินผ้า ไปตามถนน ไม่มีสำหรับค้ำค้อน ไม่มีกระบุง กระจาด ของสด ของแห้ง บางขบวนก็ตั้งบนขบวน ไปวัดพระธาตุ อย่างเจี๊ยบๆ

๒. ประเพณีชักพระ หรือ ลากพระ(Chak Phra or Lak Phra Festival) จัดขึ้นช่วง : วันออกพรรษาวัฒนธรรมอินเดียได้กระจายสู่แนวคิดของชาวนครศรีธรรมราชสืบต่อกันมา ถือว่าเป็นการแสดงความยินดีที่พระพุทธองค์เสด็จกลับ จากดาวดึงส์ จึงอัญเชิญพระพุทธรูปปางอุ้มบาตรออกแห่แห่นหลังจากอยู่ในพรรษาเป็นเวลานานแล้ว เพื่อเป็นการผ่อนคลายความจำเจและ ประกวดประชันความเลื่อมใสศรัทธากัน

๓. ประเพณีสารทเดือนสิบ (Festival of the Tenth Lunar Month) จัดขึ้นช่วง : วันแรม ๑๓ ค่ำ เดือน ๑๐ เป็นงานบุญประเพณีของคนภาคใต้ ของประเทศไทย โดยเฉพาะชาวนครศรีธรรมราชที่ได้รับอิทธิพลด้านความเชื่อซึ่งมาจากทางศาสนาพราหมณ์ โดยมีการผสมผสานกับความเชื่อทางพระพุทธศาสนา ซึ่งเข้ามาในภายหลัง โดยมี จุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อเป็นการอุทิศส่วนกุศลให้แก่ดวงวิญญาณ ของบรรพชนและญาติที่ล่วงลับ ซึ่งได้รับการปล่อยตัวมาจากนรกที่ตนต้องจองจำอยู่เนื่องจากผลกรรมที่ตนได้เคยทำไว้ตอนที่ยังมีชีวิตอยู่

บทที่ ๒

กรอบแผนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตำบลบ้านเนิน

แผนปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนตำบลบ้านเนิน พ.ศ. ๒๕๖๙ เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงหลักที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุทางถนน ทั้งด้านพฤติกรรมผู้ขับขี่ ด้านพาหนะ ด้านถนน ด้านสภาพแวดล้อม ให้บรรลุเป้าหมายของทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน

๑. วิสัยทัศน์

มุ่งมั่นสู่มาตรฐานการสัญจรที่ปลอดภัยด้วยกัน

Committing to Standard of Safe Journey Together

๒. พันธกิจ

๑. เสริมสร้างสมรรถนะให้กับระบบบริหารจัดการภาครัฐด้านความปลอดภัยทางถนนเพื่อให้เกิดการทำงานได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
๒. ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาคน พัฒนาความรู้ พัฒนามาตรฐาน และนวัตกรรมด้านความปลอดภัยทางถนน เพื่อลดการสูญเสียจากอุบัติเหตุทางถนน และลดภาระของรัฐจากการสูญเสียโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยการลดจำนวนผู้พิการและทุพพลภาพจากอุบัติเหตุทางถนน
๓. ส่งเสริมให้เกิดรูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยการมีส่วนร่วมตามแนวทางประชารัฐ

๓. เป้าประสงค์

๑. ระบบบริหารจัดการภาครัฐด้านความปลอดภัยทางถนนมีการทำงานในลักษณะบูรณาการทั้งแผนงานและงบประมาณที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ และมีองค์กรวิชาการความปลอดภัยทางถนนในการติดตามและเสนอแนะแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายด้านความปลอดภัยทางถนนที่สำคัญระดับประเทศ
๒. ตำบลบ้านเนินมีระบบขนส่งสาธารณะทางถนนที่มีมาตรฐานและปลอดภัย สำหรับคนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง
๓. ตำบลบ้านเนินมีถนนและสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและลดความรุนแรงอันเกิดจากการชน
๔. ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและส่งเสริมการผลิตยานพาหนะที่มีความปลอดภัยตามมาตรฐานสากลสำหรับผู้บริโภคใช้ถนนทุกกลุ่ม
๕. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งด้านสุขภาพ ความปลอดภัย และมีแนวทางการใช้ชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔. เป้าหมาย

ปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ลดอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนต่ำกว่า ๑๐ คนต่อจำนวนประชากร

๕. ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ ๑ การปฏิรูประบบบริหารจัดการด้านความปลอดภัยทางถนน

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ มีระบบการจัดการ ระบบงาน ระบบสนับสนุน ที่เอื้อต่อการดำเนินการแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง และสามารถวัดผลสัมฤทธิ์เชิงประจักษ์ได้

ตั้งชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์ ระบบการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนนมีการบูรณาการให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ ทั้งในการดำเนินการระหว่างหน่วยงาน ระบบข้อมูล งบประมาณ สมรรถนะ การทำงานของฝ่ายปฏิบัติในภาพรวมได้

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ เพิ่มขีดความสามารถองค์กรการบริหารความปลอดภัยทางถนน มีเป้าหมายเพื่อปรับโครงสร้างการบริหารนโยบายความปลอดภัยทางถนนระดับชาติให้มีความกระชับ และมีเป้าหมายร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการลดอุบัติเหตุทางถนน และเป้าหมายเชิงบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องแต่ละหน่วยงาน

เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพระบบฐานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน

เป้าหมายที่ ๓ การปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย

เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มสัดส่วนงบประมาณ ทรัพยากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยทางถนนของภาครัฐ และประสิทธิภาพการป้องกันอุบัติเหตุทางถนนของประเทศ

เป้าหมายที่ ๕ เพิ่มขีดความสามารถการบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนนช่วงเทศกาลอย่างบูรณาการ ทรัพยากรของภาครัฐในเชิงรุก และสามารถลดการสูญเสียจากอุบัติเหตุทางถนนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๖ พัฒนาหน่วยงานด้านวิชาการด้านความปลอดภัยทางถนนระดับประเทศ

กลยุทธ์

๑. เพิ่มขีดความสามารถองค์กรการบริหารความปลอดภัยทางถนน

๒. การปฏิรูประบบข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน เพื่อให้เกิดข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนที่มีคุณภาพและเป็นเอกภาพ นำไปสู่การกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยทางถนนระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ และการสื่อสารให้ความรู้แก่สังคมเพื่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมแห่งความปลอดภัยทางถนน

๓. การปฏิรูปกฎหมายและการบังคับใช้ เพื่อกำหนดแนวทางในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานรัฐ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางถนนที่ทันสมัยและนำไปสู่การบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ

๔. การปฏิรูปด้านงบประมาณ เพื่อส่งเสริมให้เกิดกลไกจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรในการบริหารความปลอดภัยทางถนนเชิงบูรณาการ

๕. ปฏิรูปการทำงานช่วงเทศกาล ๗ วัน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับภาครัฐในการลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะเวลายาว

๖. ปฏิรูปการวิจัยและพัฒนา เพื่อพัฒนางานวิจัยและงานวิชาการที่จำเป็นต่อการกำหนดนโยบาย เพื่อไปสู่กระบวนการในการปรับปรุงการบริหารงานด้านความปลอดภัยทางถนนของภาครัฐให้สอดคล้องกับบริบทของสังคม รวมถึงการถ่ายทอดองค์ความรู้จากต้นแบบการบริหารนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนอย่างยั่งยืน

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ สร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในทุกช่วงวัยส่งเสริมระบบที่เอื้อต่อความปลอดภัย ลดปัจจัยเสี่ยงหลักด้วยแนวคิดเชิงบูรณาการ วางรากฐานสังคมแห่งการเรียนรู้

ตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์ อัตราการเสียชีวิตอุบัติเหตุทางถนนจากปัจจัยเสี่ยงหลักลดลงร้อยละ ๒๕ ใน ๕ ปี

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ สร้างพฤติกรรมด้านความปลอดภัยทางถนนในกลุ่มเยาวชน มีเป้าหมายเพื่อการสร้างจิตสำนึก และพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนที่ถูกต้องตั้งแต่ปฐมวัย จากการเรียนรู้ทั้งจากการเรียนในหลักสูตรและสภาพแวดล้อมทางสังคม

เป้าหมายที่ ๒ ส่งเสริมวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนในสังคม มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องในการใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัย รวมถึงการสร้างจิตสำนึกขับขี่ปลอดภัย และการมีน้ำใจในการใช้รถใช้ถนนในสังคม

เป้าหมายที่ ๓ ส่งเสริมให้เกิดผู้ขับขี่คุณภาพ

เป้าหมายที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการปัจจัยเสี่ยงหลักที่นำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุทางถนนในผู้ใช้รถใช้ถนนทุกกลุ่ม มีเป้าหมายเพื่อลดอัตราการสูญเสียจากพฤติกรรมการขับขี่ที่ไม่เหมาะสม อันได้แก่ เมาแล้วขับ ขับรถเร็ว รถจักรยานยนต์ และความปลอดภัยในการเดินทางของเด็กและเยาวชน

เป้าหมายที่ ๕ ลดและป้องกันความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการเรียนรู้และสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนในกลุ่มเยาวชน
๒. สร้างการเรียนรู้วัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนในสังคมไทย เพื่อส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องในการใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัย รวมถึงการสร้างจิตสำนึกขับขี่ปลอดภัย และการมีน้ำใจในการใช้รถใช้ถนนในสังคม
๓. ส่งเสริมคุณภาพผู้ขับขี่ เพื่อสร้างผู้ขับขี่ที่มีความรู้และทัศนคติที่ดีต่อการขับขี่ที่ปลอดภัย รวมถึงการมีพฤติกรรมการขับขี่ที่ปลอดภัยด้วยการเรียนรู้ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการปัจจัยเสี่ยงหลักที่นำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุทางถนนในผู้ใช้รถใช้ถนนทุกกลุ่ม เพื่อลดอัตราการสูญเสียจากพฤติกรรมการขับขี่ที่ไม่เหมาะสมอันได้แก่ เมาแล้วขับ ขับรถเร็ว รถจักรยานยนต์ และความปลอดภัยในการเดินทางของเด็กและเยาวชน และกลุ่มนักท่องเที่ยว
๕. เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการอุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มนักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดมาตรฐานการท่องเที่ยวทางบกที่ปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ และระบบการจัดการท่องเที่ยวให้สามารถเดินทางท่องเที่ยวทางถนนได้อย่างปลอดภัย มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อการใช้รถใช้ถนนเพื่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ประเทศไทยขนส่งทางถนนปลอดภัย ๔.๐

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ยกระดับมาตรฐานสู่สากล สร้างความได้เปรียบด้วยองค์ความรู้ สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้แก้ปัญหา พัฒนาความเป็นมืออาชีพ และวางรากฐานสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์ ต้นทุนจากภาคขนส่งอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุทางถนนลดลง

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ เพิ่มมูลค่าการให้บริการภาคขนส่งอย่างเป็นมืออาชีพ และทันสมัย มีเป้าหมายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าประเภทบริการด้านการขนส่งทางบกด้วยมาตรฐานการประกอบการขนส่งผู้โดยสารและการขนส่งสินค้าที่ปลอดภัย

เป้าหมายที่ ๒ ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยของยานพาหนะเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและรองรับการเติบโตในกลุ่มอาเซียน มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพยานพาหนะในการให้บริการด้านการขนส่งทางบกนำไปสู่ความได้เปรียบในการแข่งขันและรองรับการเติบโตในกลุ่มอาเซียน

เป้าหมายที่ ๓ ยกระดับถนนที่ปลอดภัยตามมาตรฐานสากล มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงโครงสร้างถนนเพื่อนำไปสู่การลดปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนน และพัฒนาระบบจัดการถนนที่เอื้อต่อความปลอดภัย

เป้าหมายที่ ๔ ยกระดับการจัดการการให้บริการขนส่งทางบกที่ปลอดภัยด้วยนวัตกรรม มีเป้าหมายเพื่อประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยบนท้องถนนนำไปสู่การบังคับใช้กฎหมายที่เป็นธรรม

เป้าหมายที่ ๕ พัฒนาศูนย์กลางที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นมืออาชีพด้านความปลอดภัย มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านความปลอดภัยทางถนนทั้งภาครัฐสถาบันการศึกษาและภาคเอกชนในการเป็นกลไกสำคัญในการตรวจสอบภายนอกด้านความปลอดภัยทางถนน พร้อมทั้งเป็นกลไกทางวิชาการในการปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้บริการขนส่งทางถนนที่มีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๖ ส่งเสริมการเดินทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนให้ประชาชนใช้รูปแบบการเดินทางด้วยการใช้ยานพาหนะที่ปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าประเภทบริการด้านการขนส่งทางบกด้วยมาตรฐานการประกอบการขนส่งผู้โดยสารและการขนส่งสินค้าที่ปลอดภัย (Green Logistics)

๒. ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพยานพาหนะในการให้บริการด้านการขนส่งทางบกสู่มาตรฐานสากล

๓. พัฒนาโครงข่ายถนนที่ปลอดภัย เพื่อปรับปรุงโครงสร้างถนนเพื่อนำไปสู่การลดปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนน และพัฒนาระบบจัดการถนนที่เอื้อต่อความปลอดภัย ปรับปรุงถนนให้เกิดความปลอดภัยโดยการแก้ไขจุดเสี่ยง จุดอันตราย (Black spot Improvement Program) และพื้นที่ที่มีอันตรายซ้ำทางรวมทั้งการกำหนดมาตรการเชิงป้องกัน เพื่อลดหรือชะลอการเกิดของจุดเสี่ยงด้วยแนวทางการจัดการทางช่องทางเข้าออก (Access Management)

๔. ประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยบนท้องถนนและนำไปสู่การบังคับใช้กฎหมายที่เป็นธรรม โดยพัฒนาระบบข้อมูลและการตรวจสอบพฤติกรรมจราจรที่ละเมิดและกระทำผิดตามกฎหมาย รวมถึง การกำหนดบทลงโทษ

๕. พัฒนาศูนย์กลางที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นมืออาชีพด้านความปลอดภัย เพื่อพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านความปลอดภัยทางถนนทั้งภาครัฐ สถาบันการศึกษาและภาคเอกชนในการเป็นกลไกสำคัญในการตรวจสอบภายนอกด้านความปลอดภัยทางถนน พร้อมทั้งเป็นกลไกทางวิชาการในการปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการการให้บริการขนส่งทางถนนที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ประชากรเพื่อถนนปลอดภัย

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ความปลอดภัยทางถนนเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของทุกคน

ตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์ จำนวนองค์กรที่เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมความปลอดภัยทางถนนเพิ่มขึ้นทุกปี

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ส่งเสริมความมีส่วนร่วมเพื่อลดอุบัติเหตุทางถนนจากทุกภาคส่วน มีเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดความรับผิดชอบจากทุกภาคส่วนในการร่วมกันสร้างแนวทางและมาตรการในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในบริบททางสังคมในแต่ละภาคส่วน

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในภาคเอกชน โดยการสนับสนุนให้ภาคเอกชนจัดตั้งเครือข่ายภาคเอกชนเพื่อถนนปลอดภัย และจัดทำมาตรการองค์กรเพื่อการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน การสื่อสารเพื่อส่งเสริมและให้ความรู้ในการดำเนินการมาตรการองค์กรในภาคเอกชน รวมถึง ผลักดันให้ภาครัฐจัดการประกวดมอบรางวัลสถานประกอบการดีเด่นด้านการดูแลความปลอดภัย ทางถนนภายในองค์กรทั้งในขณะทำงานและนอกเวลางาน

๒. ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบให้ภาคเอกชนที่ธุรกิจเกี่ยวกับการขนส่งและโลจิสติกส์ต้องดำเนินการจัดทำมาตรฐาน ISO๓๙๐๐๑ เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการการขนส่งสินค้าที่ปลอดภัย

๓. ผลักดันการส่งเสริมความปลอดภัยทางถนนเป็นกิจกรรมด้าน CSR เช่นเดียวกับกิจกรรมอื่น ๆ

๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในชุมชน โดยการสนับสนุนให้มีการจัดตั้งเครือข่ายชุมชนเพื่อถนนปลอดภัย และจัดทำมาตรฐานการชุมชนเพื่อการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน การสื่อสารเพื่อส่งเสริมและให้ความรู้ในการดำเนินการมาตรการองค์กรในชุมชน รวมถึงผลักดันให้ภาครัฐจัดการประกวดมอบรางวัลชุมชนดีเด่นด้านการจัดการความปลอดภัยทางถนน

๕. พัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมกับการจัดการความปลอดภัยทางถนนโดยส่งเสริมให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านความปลอดภัยทางถนนในชุมชนและสนับสนุนโครงการรณรงค์เพื่อชุมชนถนนปลอดภัย และขยายผลไปยังพื้นที่ต่าง ๆ รวมทั้งการส่งเสริมมาตรการบังคับเชิงสังคม (Social Sanction) ในหมู่บ้าน/ชุมชน เช่น มาตรการด้านชุมชน และเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างการเรียนรู้การใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัยในชุมชน เช่นการสร้างสนามในการขับขี่ปลอดภัย การรณรงค์ลดพฤติกรรมเสี่ยง

๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและลดอุบัติเหตุในสถานศึกษา โดยการสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดทำมาตรการองค์กร และกำหนดตัวชี้วัดด้านความปลอดภัยของนักศึกษาในสถาบันการศึกษารวมทั้งส่งเสริมและให้ความรู้ในการดำเนินการมาตรการองค์กรเพื่อถนนปลอดภัยในสถานศึกษา พร้อมกับจัดประกวดโครงการรณรงค์ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา

๗. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและลดอุบัติเหตุในภาครัฐ โดยการสนับสนุนให้ภาครัฐจัดทำมาตรการองค์กร

๘. พัฒนาคัลลัสข้อมูลและองค์ความรู้การจัดการมาตรการองค์กรเพื่อความปลอดภัยทางถนน เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ผ่านช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย และสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้ง่ายนำไปสู่การต่อยอดองค์ความรู้และการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ และเป็นการขยายพื้นที่การเรียนรู้ในวงกว้างโดยการพัฒนาช่องทางการสื่อสารและระบบในการรวบรวมข้อมูลกรณีศึกษาและตัวอย่างในการจัดการมาตรการองค์กรเพื่อความปลอดภัยทางถนน รวมถึงพัฒนาช่องทางการสื่อสาร เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การจัดการมาตรการองค์กรเพื่อความปลอดภัยทางถนนตามบริบทขององค์กร

บทที่ ๓

สถานการณ์และแนวโน้มการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ตำบลบ้านเนิน

๑. เป้าหมาย

เป้าหมายการดำเนินงานในการลดอุบัติเหตุทางถนนตำบลบ้านเนินในภาพรวมด้านความปลอดภัยทางถนนของจังหวัดเพื่อต้องการเพิ่มความปลอดภัยให้แก่ผู้ใช้รถใช้ถนนทุกประเภทโดยแผนปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน ได้กำหนดไว้ คือ

๑. ลดอัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนให้เหลือน้อยที่สุด
๒. สร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้นในตำบลบ้านเนิน

การกำหนดเป้าหมายของผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน เป็นการให้ข้อมูลของศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดนครราชสีมา (ข้อมูล ๓ ฐาน) และเป้าหมายหรือตัวชี้วัดของจังหวัดได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่า จำนวนผู้เสียชีวิตและจำนวนการเกิดอุบัติเหตุทางถนนต้องลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ เทียบกับปีก่อนหน้านั้นในช่วงเวลาเดียวกัน

ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนตำบลบ้านเนิน ได้มีการกำหนดมาตรการในการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุทางถนน จำนวน ๖ มาตรการเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการเดินทางทุกมิติ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยทหารในพื้นที่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชนในลักษณะยึดพื้นที่เป็นตัวตั้ง (Area Approach) นำมาตรการดังกล่าวไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้การป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนทั้งในช่วงปกติ และช่วงเทศกาลต่าง ๆ ของตำบลบ้านเนิน เกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง ดังนี้

๑. มาตรการการลดปัจจัยเสี่ยงด้านคน
๒. มาตรการการลดปัจจัยเสี่ยงด้านถนนและสภาพแวดล้อม
๓. มาตรการการลดปัจจัยเสี่ยงด้านยานพาหนะ
๔. มาตรการดูแลความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว
๕. มาตรการความปลอดภัยทางน้ำ
๖. มาตรการด้านการช่วยเหลือหลังเกิดอุบัติเหตุ

๒. การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมภายในและภายนอก

การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมภายในและภายนอก หรือ SWOT Analysis ของการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน สรุปได้ดังนี้

๒.๑. สถานะแวดล้อมภายในประเด็นจุดแข็ง (Strength : S)

๑. มีการบูรณาการการทำงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และท้องถิ่น
๒. มีหน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพรับผิดชอบแต่ละยุทธศาสตร์อย่างชัดเจน
๓. มีโครงสร้างของหน่วยงานปฏิบัติงานที่ชัดเจนและลงไปถึงระดับพื้นที่
๔. มีกฎหมายที่เข้มงวดเป็นมาตรฐาน
๕. มีหน่วยงานเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์
๖. หลายหน่วยงานมีการฝึกอบรมให้ความรู้ในด้านความปลอดภัยจากการจราจร
๗. มีการสนับสนุนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างชัดเจน
๘. มีเครือข่าย บุคลากร กระจายทุกพื้นที่ (อาสาสมัคร มูลนิธิ)

๒.๒. สภาวะแวดล้อมภายในประเด็นจุดอ่อน (Weakness : W)

๑. การบังคับใช้กฎหมายไม่ต่อเนื่อง
๒. งบประมาณมีน้อยเมื่อเทียบกับภารกิจ
๓. ผู้บริหารของหน่วยงานและท้องถิ่นบางหน่วยยังไม่ให้ความสำคัญในการดำเนินงาน
๔. ขาดเครื่องมือ อุปกรณ์ และเครื่องจักร
๕. สภาพถนนในบางแห่งไม่เหมาะสม
๖. การประชาสัมพันธ์ในปัจจุบันยังไม่เพียงพอ
๗. อาสาสมัครยังขาดความรู้ ความเข้าใจและการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง
๘. ประชาชนยังไม่มีความตระหนักในด้านความปลอดภัยและการมีวินัยจราจร

๒.๓. สภาวะแวดล้อมภายนอกในประเด็นโอกาส (Opportunity : O)

๑. กำหนดให้เป็นวาระแห่งตำบลในการทำงานและมีการบูรณาการในระดับนโยบาย
๒. มีแหล่งงบประมาณที่ให้การสนับสนุนหลายแหล่ง
๓. ภาครัฐให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง และจริงจัง
๔. ได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานจากภาคเอกชน
๕. มีการประชาสัมพันธ์ในสื่อต่าง ๆ จากส่วนกลางที่ได้รับความสนใจจากภาครัฐ
๖. มีระบบเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ และทันสมัย ทั้งด้านการสื่อสารและการปฏิบัติ
๗. มีการปรับปรุง วิวัฒนาการ และคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ ในด้านความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

๒.๔. สภาวะแวดล้อมภายนอกในประเด็นอุปสรรค (Threat : T)

๑. พฤติกรรมของประชาชนที่ขาดจิตสำนึก ขาดวินัยและไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
๒. การเพิ่มปริมาณของประชากรและรถเพิ่มมากขึ้นทุกปี
๓. งบประมาณที่นำมาสนับสนุนไม่เพียงพอและไม่ต่อเนื่อง
๔. การทำงานของบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติงานแบบบูรณาการขาดความต่อเนื่อง
๕. การให้ความสำคัญของแผนงานโครงการ และกิจกรรมเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยทางถนนของแต่ละหน่วยงานยังมีน้อย
๖. สังคม วัฒนธรรม และค่านิยมที่ไม่ให้ความสำคัญกับความปลอดภัย
๗. การขาดปฏิบัติหน้าที่อย่างเข้มงวดและจริงจังของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓. หน่วยงานที่ร่วมดำเนินการ

จากการศึกษาการจัดทำแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาคอขวดทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน ได้กำหนดแผนในการแก้ไขปัญหามาตลอดทั้งในภาวะปกติและช่วงเทศกาล การประสานความร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ภาคประชาชน มูลนิธิ อาสาสมัครต่าง ๆ โดยมีหน่วยงานที่ได้บูรณาการในการปฏิบัติ ดังนี้

๑. อำเภอเชียรใหญ่
๒. สถานีตำรวจภูธรเชียรใหญ่
๓. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเชียรใหญ่
๔. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเนิน-บ้านกลาง
๕. โรงเรียนในพื้นที่ตำบลบ้านเนิน-บ้านกลาง
๖. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเชียรใหญ่

๗. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ตำบลบ้านเนิน-บ้านกลาง
๘. อาสาสมัครในพื้นที่ (อสม. , อปพร.)

๔. ปัจจัยความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องในการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน

๑. ปัจจัยเสี่ยงที่เอื้อต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนน จำแนกออกเป็น ๔ ปัจจัย ดังนี้

๑.๑ ความสามารถในการขับขี่ยานพาหนะลดลงจากการดื่มของมึนเมาหรือการใช้สารเสพติดทำให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุสูงกว่าผู้ขับขี่ที่ปฏิบัติตามกฎจราจร เนื่องจากไม่สามารถครองสติและบังคับยานยนต์ได้ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

๑.๒ สภาพร่างกายไม่พร้อมในการควบคุมรถเนื่องจากมีสภาพร่างกายอ่อนเพลียจากการขับรถเป็นเวลานานและการพักผ่อนไม่เพียงพอมีโอกาสหลับในหรือการตัดสินใจของผู้ขับขี่ช้าลง

๑.๓ ผู้ขับขี่และผู้โดยสารยานพาหนะมีพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้รถใช้ถนนและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขับขี่รถในขณะเมาสุรา ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ขับเร็วเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด ขับขี่รถโดย ขาดทักษะและความชำนาญ การไม่สวมหมวกนิรภัย ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย และไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรเกี่ยวกับสัญญาณไฟจราจรป้ายจราจรและเครื่องหมายจราจรต่างๆ

๑.๔ ประมาทเลินเล่อ ขาดวินัยของผู้ขับขี่ยานพาหนะและใช้เส้นทาง

๒. ปัจจัยด้านรถ/ยานพาหนะ

๒.๑ ขาดความพร้อมด้านอุปกรณ์พื้นฐานในยานยนต์ คือ ความสมบูรณ์ของอุปกรณ์ยานพาหนะที่พร้อมใช้งานได้อย่างเหมาะสม

๒.๒ ขาดความพร้อมด้านอุปกรณ์ความปลอดภัย คือ อุปกรณ์ที่ช่วยป้องกันหรือลดความรุนแรงในขณะเกิดเหตุลงเพื่อความปลอดภัยของผู้ขับขี่และผู้โดยสาร

๒.๓ การปรับแต่งสภาพยานพาหนะ คือ ยานพาหนะที่มีความดัดแปลงสภาพและใช้งานผิดประเภทส่งผลต่อประสิทธิภาพและมาตรฐานความปลอดภัยของยานพาหนะอันอาจส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุได้

๒.๔ การบรรทุกที่ไม่ปลอดภัย คือ ยานพาหนะมีการบรรทุกน้ำหนักมากเกินไป การบรรทุกสูงเกินการบรรทุกที่ปลอดภัยเกินอัตราที่กฎหมายกำหนดซึ่งอาจส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุได้

๓. ปัจจัยด้านถนนและสิ่งแวดล้อม

๓.๑ สภาพการจราจรที่หนาแน่นเนื่องจากการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดที่เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลวันหยุดยาวในช่วงเวลาเดียวกัน

๓.๒ อุปกรณ์ควบคุมการจราจร หรือทัศนะวีสัยการมองเห็นได้ไม่ชัดเจน

๓.๓ ลักษณะทางกายภาพของถนนไม่สมบูรณ์ เช่นมีการก่อสร้างถนนใหม่ การซ่อมแซมถนนเดิมที่ชำรุดยังไม่เสร็จเรียบร้อย มีสิ่งกีดขวางการจราจร

๓.๔ ไฟฟ้าส่องสว่างเพื่อแสงสว่างแก่ผู้ขับขี่ในเวลากลางคืนชำรุดและ/หรือแสงสว่างไม่พอเพียงสำหรับการมองเห็นคนหรือสัตว์เมื่อเดินข้ามถนน

๓.๕ อุปสรรคทางธรรมชาติ ลักษณะภูมิภาค ทัศนะวีสัยไม่ดีทำให้ผู้ขับขี่มีขีดความสามารถลดลงและอาจส่งผลให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้

๓.๖ สิ่งกีดขวางตกล้นบนช่องทางจราจรส่งผลให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้

๔. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ

๔.๑ โครงสร้างการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนระดับอำเภอองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดตั้งศูนย์ฯ แต่ไม่มีการขับเคลื่อนงานอย่างจริงจังและต่อเนื่องขาดความยั่งยืนโดยดำเนินการเฉพาะช่วงที่มีเทศกาลสำคัญเท่านั้น

๔.๒ นโยบายและแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ผ่านมาไม่มีความชัดเจนทั้งในดำนงบประมาณและเป้าหมายในการดำเนินงานการซึ่งขาดความต่อเนื่อง ขึ้นอยู่กับผู้บริหารซึ่งจะกำหนดในแต่ละห้วงเวลาของการดำเนินงาน

๔.๓ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัดดำเนินการด้านแก้ไขปัญหาด้านทางถนนในบริบทและหน้าที่หน่วยงานรับผิดชอบเท่านั้น ทำให้แก้ไขปัญหาดูเฉพาะทางไม่ครอบคลุม

๔.๔ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่ได้จัดตั้งงบประมาณสนับสนุนการดำเนินการด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนได้ครบถ้วน (ตั้งงบประมาณเฉพาะเทศกาลปี ใหม่และเทศกาลสงกรานต์) มีการตั้งด่านบริการแต่ไม่มีการตักเตือน ป้องปรามกลุ่มเสี่ยง และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบยังไม่เข้าใจในการกิจด้านความปลอดภัยทางถนนในพื้นที่ ว่าเป็นความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. สถิติการเกิดอุบัติเหตุองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน

๕.๑. ข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุ ผู้บาดเจ็บ และเสียชีวิตปี ๒๕๖๗

- จำนวนครั้งที่เกิดอุบัติเหตุ	จำนวน ๐ ครั้ง
- จำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุ	จำนวน ๐ ครั้ง
- จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ	จำนวน ๐ ครั้ง

๕.๒. ข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุ ผู้บาดเจ็บ และเสียชีวิตปี ๒๕๖๘

- จำนวนครั้งที่เกิดอุบัติเหตุ	จำนวน ๐ ครั้ง
- จำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุ	จำนวน ๐ ครั้ง
- จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ	จำนวน ๐ ครั้ง

(ข้อมูลจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน)

๖. ข้อเสนอแนะในการจัดการปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน วางแนวทางในการจัดการปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ที่เกิดจากผู้ขับขี่เกิดจากยานพาหนะ พฤติกรรมในการขับขี่ และการไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด โดยจะต้องควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุ คือ

๖.๑. การใช้ความเร็วสูงในการขับขี่ มีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอุบัติเหตุเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับการขับขี่ด้วยความเร็วปกติ และเมื่อยามที่ผู้ขับขี่ต้องใช้เส้นทางที่ไม่คุ้นเคยแล้วละก็ การใช้ความเร็วสูงก็ยิ่งเสี่ยงมากขึ้น แต่หลาย ๆ คน ในความรีบเร่งก็มีความจำเป็นที่จะต้องทำความเร็ว หนึ่งวิธีที่จะช่วยให้เราไม่ต้องขับขี่ด้วยความเร็วก็คือการเผื่อเวลาเดินทาง และศึกษาเส้นทางก่อนออกเดินทางเสมอ

๖.๒. ความไม่พร้อมของผู้ขับขี่ อาการง่วงนอน ความเครียด อาการมีเมามาก ๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ทำให้ความสามารถในการขับขี่ลดน้อยลง

๖.๓. ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร ป้ายเตือน ป้ายห้าม ข้อกำหนดต่าง ๆ บนท้องถนน ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญยิ่ง ผู้ขับขี่ทุกคนจึงต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เพราะจะก่อให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงได้ทั้งตัวผู้ขับขี่เองและผู้ร่วมขับขี่บนท้องถนนคนอื่นด้วย

๖.๔. ความไม่พร้อมของยานพาหนะ อีกปัจจัยที่มีความสำคัญไม่แพ้กัน หากเมื่อคนพร้อม แต่รถไม่พร้อมแล้วก็อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ ดังนั้นควรหมั่นตรวจเช็คสภาพรถให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ และคอยสังเกตถึงความผิดปกติที่อาจจะเกิดขึ้นได้แม้จะเป็นรถใหม่ก็ตาม และสำหรับรถที่มีอายุมานานมาแล้ว ก็ควรตรวจเช็คให้ละเอียดยิ่งขึ้น

๖.๕. สิ่งแวดล้อมและทัศนวิสัยไม่ดี โดยเฉพาะในช่วงที่มีฝนตก ถนนลื่น ผู้ขับ จะต้องเพิ่มความระมัดระวังให้มากยิ่งขึ้น และถนนที่สองข้างทางมีสิ่งกีดขวางไม่สามารถมองเห็นในระยะไกล หน่วยงานที่รับผิดชอบและประชาชนในพื้นที่ จะต้องช่วยกันดูแลและบำรุงรักษาไม่ให้บดบังทัศนวิสัยในการมองเห็น

๗. ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค

๗.๑. ด้านพฤติกรรมเสี่ยง

- การประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงระดับพื้นที่ ในการลด ละ เลิกพฤติกรรมเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ

- สร้างการเรียนรู้กฎหมาย กฎจราจร และการใช้รถใช้ถนนที่ถูกต้องมีความปลอดภัย

๗.๒. ด้านเครื่องมือและการรักษาเส้นทางคมนาคม

- จัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานของทุกภาคส่วน

- ดูแลรักษา แก้ไข ปรับปรุง สภาพถนน สัญญาณไฟ เครื่องหมาย และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

ให้อยู่ในสภาพที่มีความปลอดภัยต่อการจราจรซึ่งต้องร่วมมือกันทั้งรัฐบาลและประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน

๗.๓. ยานพาหนะไม่ปลอดภัย

- เพิ่มมาตรการในการตรวจสอบยานพาหนะก่อนมีการต่อทะเบียน ชำระภาษีประจำปี

- จัดตั้งจุดบริการตรวจสอบยานพาหนะก่อนการเดินทางในเส้นทางสายหลักทุกเส้นทาง

- สร้างวินัยในการใช้รถอย่างปลอดภัย ก่อนใช้ยานพาหนะ ต้องตรวจดูสภาพรถให้

เรียบร้อย

๗.๔. กฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย

- มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้น ต่อเนื่องตลอดทั้งปี

๘. ข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาแบบยั่งยืน

๘.๑. จัดการเรื่องอุบัติเหตุให้เป็นวาระแห่งชาติ ในการแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะจากพฤติกรรมของคน

๘.๒. กระทรวงศึกษาธิการควรจัดวิชา เรื่องการจัดการภัยพิบัติและอุบัติเหตุเป็นหลักสูตรของสถานศึกษาในทุกระดับชั้น

๘.๓. ให้มีการจัดการภายใต้แนวความคิด ๑ ตำบล ๑ ศูนย์จัดการภัยพิบัติและอุบัติเหตุ

บทที่ ๔

วิเคราะห์ปัญหาอุบัติเหตุทางถนนขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน

ปัญหา อุปสรรค การดำเนินการตามแผนแม่บทการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนินที่ผ่านมาการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนินจำนวน ผู้เสียชีวิต จำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุ และจำนวนผู้บาดเจ็บ มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง สืบเนื่องมาจากการดำเนินการบูรณาการการจัดเก็บข้อมูลของตำบล (ข้อมูล ๓ ฐาน) สามารถนำข้อมูลสถิติอุบัติเหตุทางถนนมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงแก้ไขพัฒนาแนวทางการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนทั้งในช่วงปกติ และเทศกาลอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน

๑. สาเหตุและพฤติกรรมเสี่ยง

๑.๑. ด้านคน สาเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ ได้แก่

- ไม่สวมหมวกนิรภัย
- ขับรถเร็วเกินกำหนด
- ตัดหน้ากระชั้นชิด
- ไม่มีใบอนุญาตขับขี่
- เมาสุรา
- มอเตอร์ไซด์/รถจักรยานยนต์ ไม่ปลอดภัย
- ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย
- หลับใน/ง่วงนอน
- แข่งรถผิดกฎหมาย
- ฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจร/ขาดวินัยไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร
- ขับรถย้อนศร
- ให้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในขณะที่ขับรถ
- ฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจร
- อื่น ๆ เช่น ตาบอดสี คนชรา ผู้ป่วยต่าง ๆ ไม่มีความชำนาญ ขาดทักษะ ปัญหาสุขภาพ

๑.๒. ด้านยานพาหนะ

- ยานพาหนะที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บและเสียชีวิตมากที่สุด คือ รถจักรยานยนต์
- บรรทุกเกินอัตรา/บรรทุกไม่ปลอดภัย
- อุปกรณ์ด้านความปลอดภัย(เข็มขัดนิรภัย หมวกนิรภัย)
- รถไม่มีอุปกรณ์มาตรฐาน หรือมีการดัดแปลงผิดไปจากมาตรฐานที่กำหนด
- อุปกรณ์พื้นฐานในการเดินทาง (ไฟหน้า ไฟหลัง ระบบเบรก) ชำรุด
- อุปกรณ์อื่น ๆ ชำรุด

๑.๓. ด้านถนน

ถนนที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุส่วนใหญ่จะเป็นถนนสายหลัก แต่กรณีที่เป็นช่วงเทศกาลสำคัญ เช่น เทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ ฯลฯ อุบัติเหตุส่วนใหญ่จะเกิดบนถนนกรมทางหลวง และถนนในเขตเทศบาล อบต./หมู่บ้าน อุปกรณ์ควบคุมการจราจร มีสภาพไม่สมบูรณ์ และติดตั้งในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม ไม่ชัดเจน ลักษณะทางกายภาพของถนนไม่สมบูรณ์ ผิดถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ

๑.๔. สภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมก็เป็นปัญหาและปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง อย่างเช่น ไฟฟ้าส่องสว่างชำรุด และไม่เพียงพอ อุปสรรคทางธรรมชาติ และลักษณะภูมิอากาศ สิ่งกีดขวางกีดขวางบนช่องทางจราจร เช่น สัตว์เลี้ยง

๒. ขอบเขตความรุนแรงของปัญหา

๒.๑. สาเหตุสำคัญของการเกิดอุบัติเหตุ เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

อันดับที่หนึ่ง	ขับรถเร็วเกินกำหนด
อันดับที่สอง	เมาสุรา
อันดับที่สาม	ตัดหน้ากระชั้นชิด
อันดับที่สี่	มอเตอร์ไซด์/รถจักรยานยนต์ ไม่ปลอดภัย
อันดับที่ห้า	ทัศนวิสัยไม่ดี
อันดับที่หก	มีสิ่งกีดขวางบนถนน

๒.๒. ยานพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุมากที่สุด เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

อันดับหนึ่ง	รถจักรยานยนต์
อันดับสอง	รถปิคอัพ
อันดับสาม	รถเก๋ง/รถแท็กซี่
อันดับสี่	รถตู้
อันดับห้า	รถบรรทุก (๖ ล้อขึ้นไป)

๒.๓. สาเหตุและพฤติกรรมเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุ

๑. ขับรถเร็ว
๒. ไม่สวมหมวกนิรภัย
๓. เมาสุรา
๔. ขับรถประมาท (แซงในที่คับขัน/เฉี่ยวชน/ตัดหน้ากระชั้นชิด/ฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจร)
๕. หลับใน
๖. ขับรถไม่เปิดสัญญาณไฟ ไม่ใช้แสงสว่างตามกำหนด
๗. ขับรถไม่ชำนาญ/ไม่เป็น
๘. ไม่ขับรถในช่องทางเดินรถซ้ายสุดในถนนที่มี ๔ ช่องทาง
๙. เสพสารออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

- สาเหตุจากสภาพรถ ได้แก่ สภาพรถและอุปกรณ์ประกอบบกพร่องไม่สมบูรณ์
- สาเหตุทัศนวิสัยไม่ดี ได้แก่ ฝนตกถนนลื่น แสงสว่างไม่เพียงพอ สภาพผิวดูจราจรเป็นหลุม เป็นบ่อ ถนนที่เกิดอุบัติเหตุช่วงเทศกาลต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นถนนสายหลักของกรมทางหลวง และถนนในเขตเทศบาล อบต.หมู่บ้าน

๓. ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน

ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนทั้งในระยะสั้น และระยะยาว ภายใต้การดำเนินงานยุทธศาสตร์ ๕ ด้าน คือ

๓.๑. ยุทธศาสตร์ด้านการบังคับใช้กฎหมาย

ปัญหา/อุปสรรค

๑. ประชาชนยังขาดจิตสำนึกในการปฏิบัติตามมาตรการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังโดยเฉพาะ มาตรการ ดร. ๒ส. ๓ข. ๔ม. (๑๐ รสขม) คือใช้ความเร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ขับรถย้อนศร ฝ่าฝืนสัญญาณจราจร ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย ไม่มีใบขับขี่ แซงในที่คับขัน เมาสุรา ไม่สวมหมวกนิรภัย มอเตอร์ไซด์ไม่ปลอดภัย และใช้โทรศัพท์มือถือขณะขับรถ

๒. มาตรการในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ไม่มีความสม่ำเสมอ

๓. ธรรมเนียมในการปฏิบัติตามกฎหมายจราจรของประชาชนในพื้นที่มีความแตกต่างกัน

๔. กำลังเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ ขาดแคลนงบประมาณ และอุปสรรคต่าง ๆ ไม่เพียงพอ เช่น เครื่องตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ กรวยยาง ไม่กระพริบ ฯลฯ

แนวทางแก้ไข

๑. ควรเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ไม่เลือกปฏิบัติ ทั้งช่วงปกติและช่วงเทศกาลสำคัญต่าง ๆ

๒. ควรจัดประชุมชี้แจงเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้ดำเนินการด้วยความสม่ำเสมอ มีความเสมอภาคทั่วถึงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๓. ต้องมีการประชาสัมพันธ์ กวดขันสร้างจิตสำนึก ให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายให้มากขึ้นในทุกพื้นที่ของตำบล

๔. สนับสนุนกำลังคน งบประมาณ และอุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ

๓.๒. ยุทธศาสตร์ด้านวิศวกรรมจราจร

ปัญหา/อุปสรรค

๑. การติดตั้งป้ายโฆษณา และต้นไม้บดบังป้ายสัญญาณจราจรและบดบังการมองเห็นทางแยก

๒. การรुक้าทางเท้า ผิวจราจร การประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ในเขตทางและพื้นที่ปลอดภัยในเขตทางในลักษณะของการกีดขวางการจราจรหรือบดบังทัศนวิสัยในการขับขี่

๓. การก่อสร้างแก้ไขปัญหาลาดชันบนถนน ตามทางแยก ทางโค้ง และจุดอันตราย

แนวทางแก้ไข

๑. ควรแต่งตั้งคณะกรรมการระดับตำบล ออกสำรวจเส้นทางถนนและสภาพถนนที่มีการจราจรหนาแน่น เป็นจุดเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ ป้ายโฆษณา ต้นไม้ ที่เป็นจุดอันตราย และส่งผลการสำรวจให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงในจุดนั้น ๆ

๒. ให้มีการบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการใช้ประโยชน์พื้นที่ในเขตทางอย่างเคร่งครัด เข้มงวด เสมอภาคทุกพื้นที่

๓.๓. ยุทธศาสตร์ด้านการให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วม

ปัญหา/อุปสรรค

๑. ประชาชนขาดจิตสำนึกและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎจราจร

๒. การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึงไม่สามารถดำเนินการได้ครอบคลุมทุกพื้นที่

๓. ขาดงบประมาณในการประชาสัมพันธ์

แนวทางแก้ไข

๑. การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการรณรงค์ป้องกันและลดอุบัติเหตุโดยการบรรจุเนื้อหาในหลักสูตรการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนสำหรับนักเรียนตั้งแต่ภาคบังคับจนถึงระดับอุดมศึกษาและการศึกษานอกระบบ (กศน.)

๒. รณรงค์ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ ทุกรูปแบบ ทั้งวิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ตลอดทั้งป๊อปปูล่าเรอ

๓. บูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างแนวร่วมในการให้ความรู้และประชาสัมพันธ์แนวทางการรณรงค์ป้องกันและลดอุบัติเหตุ เพื่อให้มีความเป็นเอกภาพของการดำเนินการ

๔. กำหนดกลุ่มเสี่ยงคาดว่าจะเกิดอุบัติเหตุเป็นกลุ่มเป้าหมายในการรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจ

๕. รณรงค์สร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชน ให้ทราบ และตระหนักถึงผลกระทบจากอุบัติเหตุรวมถึงผลกระทบที่จะตามมาในระยะยาว

๓.๔. ยุทธศาสตร์ด้านการบริการด้านการแพทย์ฉุกเฉิน

ปัญหา/อุปสรรค

๑. บุคลากรไม่เพียงพอในการดำเนินงาน

๒. วัสดุอุปกรณ์ ยานพาหนะ และอุปกรณ์ช่วยชีวิต / กู้ชีพ / กู้ภัย มีไม่เพียงพอสำหรับการดำเนินงาน

แนวทางแก้ไข

๑. ด้านบุคลากรให้เพิ่มศักยภาพบุคลากร พร้อมออกปฏิบัติการทางการแพทย์ฉุกเฉิน และให้มีบุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรมการปฐมพยาบาล และการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยพร้อมอุปกรณ์การช่วยเหลือพื้นฐานของ อบต. เทศบาล มูลนิธิ

๒. ควรเพิ่มงบประมาณในการจัดการวัสดุอุปกรณ์ ยานพาหนะ และอุปกรณ์ช่วยชีวิตไว้ให้เพียงพอสำหรับการดำเนินงาน

๓.๕. ยุทธศาสตร์ด้านการติดตามและประเมินผล

ปัญหา/อุปสรรค

๑. เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการนำส่งข้อมูลผ่านระบบคอมพิวเตอร์

๒. ปัญหาด้านระบบเทคโนโลยีทั้งระบบ, อุปกรณ์ ICT ของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านข้อมูลขัดข้องไม่สามารถใช้งานได้ในขณะนั้น

๓. ไม่สามารถประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ในกรณีที่ต้องการขอข้อมูลเร่งด่วน

๔. ขาดการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการแก้ไข

๑. ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านการจัดทำข้อมูล และประสานข้อมูลให้อยู่ประจำสถานที่รายงานข้อมูล และตรวจสอบข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน

๒. ให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถเชื่อมโยง Internet และสามารถใช้ในการรายงานข้อมูลได้

๔. บทวิเคราะห์และข้อเสนอแนะ

๔.๑. ตามกรอบยุทธศาสตร์ ๕ ด้าน (๕ Es)

๑. ใช้กลไกของศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนระดับจังหวัด อำเภอบริการกำกับควบคุมดูแลการดำเนินการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนนอย่างยั่งยืน

๒. จัดทำแผนแม่บทประจำปี ภายใต้ยุทธศาสตร์หลัก ๕ ด้าน (ยุทธศาสตร์ ๕ Es) โดยให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพพื้นที่

๓. เพิ่มบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานศึกษา อาสาสมัคร รวมทั้งองค์กรภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

๔. ให้เพิ่มความเข้มงวดและกวดขัน ตามมาตรการ ๑๐ รสขม (๑ร.๒ส.๓ข.๔ม.) โดยการตั้งด่านตรวจการตระเวนตรวจ เพื่อเป็นการป้องปราม และควบคุมการเกิดอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น

๕. มาตรการควบคุม เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ โดยการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ ความเข้าใจเรื่องพฤติกรรมอันตรายจากการขับขี่รถจักรยานยนต์ และหมวกนิรภัยที่ถูกต้อง

๖. จัดตั้งจุดตรวจ จุดสกัด อย่างเป็นระบบ มีความคล่องตัวและอ่อนตัวสูง รวมถึงจัดชุดปฏิบัติการ เน้นตรวจจับผู้ขับขี่เร็ว หรือนำพาเหตุเสีย โดยเฉพาะเส้นทางที่กำหนดไว้ตามสภาพ

๔.๒. ตามกรอบ ๕ เสาหลัก ทศวรรษความปลอดภัยทางถนน

๕. เสาหลักกรอบระดับชาติ

เสาหลักที่ ๑	เสาหลักที่ ๒	เสาหลักที่ ๓	เสาหลักที่ ๔	เสาหลักที่ ๕
❖ การบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนน	❖ ถนนและการสัญจรอย่างปลอดภัย	❖ ยานพาหนะปลอดภัย	❖ ผู้ใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย	❖ การตอบสนองหลังเกิดอุบัติเหตุ

การดำเนินการตามกรอบ ๕ เสาหลัก ทศวรรษความปลอดภัยทางถนน มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบในแต่ละเสาหลักอย่างชัดเจน เพื่อให้เป็นไปตามกรอบและหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

๑. การบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนน (Road Safety Management)

- ก. กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบ
- ข. พัฒนาแผนยุทธศาสตร์
- ค. วางเป้าหมายระยะยาว
- ง. จัดหางบประมาณ
- จ. สนับสนุนระบบข้อมูล ติดตาม ประเมินผล

๒. ถนนและการสัญจรอย่างปลอดภัยยิ่งขึ้น (Safer Roads and Mobility)

- ก. ส่งเสริมหน่วยงานจัดการถนน ทางผังเมือง
- ข. จัดระบบผังเมือง ถนน การใช้ที่ดิน ตอบสนองความต้องการ
- ค. ส่งเสริมสภาพการใช้นถนนปลอดภัย บำรุงรักษา

- ง. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการสัญจรใหม่
- จ. พัฒนาศักยภาพ และการถ่ายทอดความรู้
- ฉ. ส่งเสริมการวิจัย ถนน สัญจร ที่ปลอดภัย
- ๓. ยานพาหนะที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น (Safer Vehicles)
 - ก. ประกาศใช้มาตรฐานยานพาหนะที่ปลอดภัย
 - ข. ประเมินความปลอดภัยรถยนต์รุ่นใหม่
 - ค. เข็มขัดนิรภัย
 - ง. ใช้เทคโนโลยีใหม่ เช่น ESC, ABS
 - จ. ส่งเสริมรถที่มีมาตรฐานดี กีดกันรถคุณภาพต่ำ
 - ฉ. ดูแลคนเดินเท้า วิจัยการลดความสูญเสีย
 - ช. ส่งเสริมหน่วยงานใช้ยานพาหนะปลอดภัย ดูแลผู้โดยสาร
- ๔. การใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น (Safer Road Users)
 - ก. สร้างความตระหนัก เปลี่ยนทัศนคติ
 - ข. ควบคุมความเร็ว
 - ค. ดื่มไม่ขับ
 - ง. หมวกนิรภัย
 - จ. เข็มขัดนิรภัย รวมถึงเด็ก
 - ฉ. ระบบขนส่งสาธารณะ ความปลอดภัย รวมทั้งการขนส่งสินค้าและโดยสาร
 - ช. มาตรฐานใบอนุญาตขับขี่
- ๕. การดูแลหลังการเกิดเหตุ (Post-Crash Response)
 - ก. ระบบดูแล ช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยก่อนถึงโรงพยาบาล
 - ข. พัฒนาระบบศูนย์วิกฤตบำบัดและอุบัติเหตุ
 - ค. ระบบฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ
 - ง. ส่งเสริมระบบประกันภัย รับผิดชอบค่ารักษา
 - จ. เตรียมรองรับ AEC
 - ฉ. ส่งเสริมกลไกสอบสวนสาเหตุ
 - ช. ส่งเสริมการจ้างงานผู้พิการจากอุบัติเหตุ
 - ซ. วิจัย พัฒนา การจัดการหลังอุบัติเหตุ

โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน มีเป้าหมายลดอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน ๙.๓๒ คนต่อประชากรหนึ่งแสนคนในปี ๒๕๗๐ และถือเป็นวาระแห่งชาติที่ต้องดำเนินการให้เข้มข้นในทุกพื้นที่ตำบลบ้านเนิน และบ้านกลาง

๔.๓. ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน

- ๑. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หน่วยงานภาคีเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนน สนับสนุนเอกสารแผ่นพับ โปสเตอร์ และสื่อต่าง ๆ ในการประชาสัมพันธ์ ในจังหวัด และส่งมาให้ก่อน ๑ เดือน
- ๒. มาตรการทั่วไป ๕ มาตรการ และมาตรการเน้นหนัก ๖ ข้อ

๒.๑. มาตรการทั่วไป ๕ มาตรการ

- มาตรการด้านการบริหารจัดการ
- มาตรการด้านถนนและการสัญจร อย่างปลอดภัย
- มาตรการด้านยานพาหนะ ที่ปลอดภัย
- มาตรการด้านผู้ใช้รถใช้ถนน อย่างปลอดภัย
- มาตรการด้านการตอบสนองหลังเกิดอุบัติเหตุ

๒.๒. มาตรการเน้นหนัก ๖ ข้อ

- มาตรการด้านการบริหารจัดการ
- มาตรการด้านการบังคับใช้กฎหมาย
- มาตรการด้านสังคม
- มาตรการด้านวิศวกรรมจราจร
- มาตรการด้านการประชาสัมพันธ์
- มาตรการด้านการบริการทางการแพทย์ฉุกเฉิน

๓. ได้รับความร่วมมือ และข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ขนส่งจังหวัด ทางหลวงชนบท แขวงทางหลวง สาธารณสุขจังหวัด ปกครองจังหวัด โรงพยาบาล ตำรวจ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยจังหวัดนครศรีธรรมราช บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด มูลนิธิภาคเอกชน ในพื้นที่

๔. ด้านวิศวกรรมจราจร ได้ขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น แขวงทางหลวง ทางหลวงชนบท องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรับปรุงจุดเสี่ยง ผิวจราจร ติดป้ายเตือน ติดสัญญาณ ไฟกระพริบเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ

๕. ผู้บริหารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลค่อนข้างให้ความสำคัญกับการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ

๔.๔. อุปสรรคต่อการดำเนินงาน

๑. จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นรวมทั้งประชากรแฝง และปริมาณการจดทะเบียนรถใหม่เพิ่มขึ้นทุกปี เป็นสาเหตุหนึ่งของการเพิ่มสถิติจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบก

๒. ตำบลบ้านเนินและบ้านกลางเป็นทางผ่านที่ประชาชนเดินทางเข้าตัวจังหวัด ความคับคั่งของการจราจรจึงมีมาก ความเสี่ยงจึงสูงไปด้วย

๓. ประชาชนบางส่วนฝ่าฝืนกฎจราจร เช่น การไม่สวมหมวกนิรภัย ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย ขับขี่จักรยานยนต์สวนทางเดินรถ ขับขี่ขณะเมาสุรา ฯลฯ

๔. อัตราค่าลงของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องมีจำนวนไม่เพียงพอ

๕. มีการโยกย้ายบุคลากรที่รับผิดชอบรวมทั้งผู้บริหารระดับตำบลบ่อยครั้ง

๖. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมักให้ความสำคัญกับการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุจราจรทางบก ในเฉพาะช่วงเทศกาลเท่านั้น ไม่ได้เน้นหนักให้ดำเนินการตลอดทั้งปี

๗. การป้องกันและลดอุบัติเหตุจราจรทางบก ยังขาดการเชื่อมโยงการบูรณาการในระดับอำเภอ และระดับท้องถิ่น

๔.๕. ข้อเสนอแนะการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตำบลบ้านเนิน

๑. งานด้านการป้องกันอุบัติเหตุทางถนนเป็นงานระดับชาติที่ควรมีการสนับสนุนจากหน่วยงานและมีโครงการประสานเครือข่ายจากภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม

๒. การรณรงค์ปลูกจิตสำนึกให้กับประชาชนและเยาวชน โดยเฉพาะควรเน้นหนักในสถานศึกษา

๓. การกระตุ้นให้เกิดปัจจัยสำเร็จในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ เช่น การบังคับใช้กฎหมาย วิศวกรรมจราจร หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ

๔. ร่วมบูรณาการแนวทางการทำงานร่วมกันของเสาหลักทุกเสาทั้ง ๕ เสา โดยมีประเด็นสำคัญของรัฐบาล ที่นำมาขับเคลื่อนตาม “ทศวรรษความปลอดภัยทางถนน” ดังนี้

- การสวมหมวกนิรภัย ๑๐๐%
- การบังคับใช้ความเร็วที่ปลอดภัย
- เมาแล้วขับ
- สมรรถนะผู้ใช้รถ ใช้ถนน (เช่น การออกใบอนุญาตขับรถที่มีคุณภาพ)
- ยานพาหนะที่ได้มาตรฐานความปลอดภัย
- การจัดการจุดเสี่ยง
- ระบบการดูแลรักษา มีระบบการเฝ้าระวังและติดตามประเมินผล
- พัฒนาระบบบริหารจัดการ (กลไกนโยบาย ตัวชี้วัดข้อมูล ติดตามประเมินผล วิจัย

พัฒนาบุคลากร ฯ)

๕. จัดทำเป็นวาระของตำบลที่ทุกฝ่ายต้องมีส่วนร่วมและให้ความสำคัญ เพื่อรับการเป็นประชาคมอาเซียน (AEC)

๖. ส่งเสริมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดเป็นนโยบายร่วมกันของสถาบัน/บรรจุเข้าหลักสูตร ชั่วโมงการเรียนการสอน

๗. สร้างการรับรู้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมตามนโยบายรัฐบาล/ส่วนกลางที่ต่อเนื่อง

๘. ส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ/อุบัติเหตุจราจรทางบก/ด้านสาธารณสุข ให้เกิดขึ้นกับตนเองและบุคลากรรอบข้าง

บทที่ ๕
การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙
ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่

ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน ได้ร่วมกับหน่วยที่เกี่ยวข้อง กำหนดแนวทางขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่โดยใช้กลไกศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด (ศปถ.จ.) ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอ (ศปถ.อ.) ในการขับเคลื่อนนโยบาย กรอบแนวคิด ยุทธศาสตร์ มาตรการ และแผนงานด้านความปลอดภัยทางถนน ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม รวมทั้งสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน โดยได้กำหนดโครงการขับเคลื่อนกลไก ศปถ.จังหวัด ศปถ.อำเภอ สู่ ศปถ.อปท. เป็นประเด็นหลักในการขับเคลื่อน โดยมีแผนงานโครงการของหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีภารกิจในระดับจังหวัด อำเภอและท้องถิ่นโดยมีรายละเอียด ดังนี้

ภาคผนวก

บทที่ ๖

การติดตามประเมินผล

การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ สามารถดำเนินการได้ดังนี้

๑. ติดตาม ประเมินความสำเร็จของแผนปฏิบัติการจากเป้าหมายการเสียชีวิต (๓ฐาน) จากอุบัติเหตุทางถนน
๒. ติดตาม ประเมินผลการขับเคลื่อนของศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนระดับอำเภอ ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๓. ติดตาม ประเมินผลจากแผนงาน/โครงการตามแผนปฏิบัติการของหน่วยงานภาคีเครือข่ายเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการประสานงาน และปรับปรุงแผนในระดับปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง
๔. สนับสนุนให้หน่วยงานมีการติดตาม ประเมินผลแผนงาน/โครงการของแต่ละหน่วยงาน และให้มีการรายงานความก้าวหน้าให้ผู้บริหารหน่วยงานได้รับทราบอย่างสม่ำเสมอ และมีการรายงานการขับเคลื่อนในคราวประชุมศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด ทุกเดือน

ภาคผนวก

ภาคผนวก

มาตรการแผนงาน เพื่อการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน พ.ศ. ๒๕๖๙

แผนงาน	เป้าหมาย	กลยุทธ์/ทำอย่างไร	โครงการ/กิจกรรม	ระยะเวลา	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑. สร้างจิตสำนึก	๑. สร้างจิตสำนึกและวินัยการขับขี่ตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา	๑.สร้างความตระหนักให้เป็น ความสำคัญในการสวมหมวกนิรภัย เช่นมีการอบรมให้ความรู้ในเรื่อง องค์ความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน ๒. ทำMOU กับหน่วยงานราชการ เอกชนในการร่วมกันรณรงค์สวม หมวกนิรภัย เช่น อบรมให้ความรู้ การขับขี่ปลอดภัย/การกำหนด มาตรการองค์กร ๓. ตำรวจจะต้องมีมาตรการตั้งจุด ตรวจ ตั้งด่าน อย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอในการกวดขันวินัยจราจร ๔. มีการร่วมมือกันของภาค เครือข่าย เช่น สถานศึกษา สถานี ตำรวจ สำนักงานขนส่ง ฯลฯ ใน การประสานงาน	- โครงการอบรม ปลูกฝังจิตสำนึก นักเรียนในการป้องกัน และลดอุบัติเหตุทาง ถนน (โดยเริ่มตั้งแต่ ระดับอนุบาล)			๑. สนง.ปลัดอบต.บ้านเนิน ๒. ตำรวจภูธรเชียรใหญ่ ๓. อำเภอเชียรใหญ่ ๔. รพ.สต.บ้านเนิน ๕. โรงเรียนในพื้นที่ ๖. ฝ่ายปกครองตำบลบ้าน เนิน

แผนงาน	เป้าหมาย	กลยุทธ์/ทำอย่างไร	โครงการ/กิจกรรม	ระยะเวลา	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	๒. การรณรงค์สวมหมวกนิรภัย ๑๐๐% เริ่มจากส่วนราชการ โรงเรียนสถานศึกษา	๑. มีการรณรงค์ให้เห็นถึงความสำคัญในการสวมหมวกนิรภัย โดยการให้ความรู้ให้แก่โรงเรียน ๒. การปลูกฝัง การปลูกจิตสำนึกในการสวมหมวกนิรภัย ๓. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้แก่โรงเรียนและสถานศึกษา ๔. การให้ความรู้ สอดแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมหน้าเสาธง ๕. มีการติดตามประเมินผล เช่น กิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติสถานศึกษา บุคคล นักเรียน ที่ดำเนินการตามกิจกรรมที่ได้สวมหมวกนิรภัย ๑๐๐%	- โครงการอบรมปลูกฝังจิตสำนึกนักเรียนในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน (โดยเริ่มตั้งแต่ระดับอนุบาล)			๑. สนง.ปลัดอบต.บ้านเนิน ๒. ตำรวจภูธรเชียรใหญ่ ๓. อำเภอเชียรใหญ่ ๔. รพ.สต.บ้านเนิน ๕. โรงเรียนในพื้นที่ ๖. ฝ่ายปกครองตำบลบ้านเนิน
๒. พัฒนาบุคลากร	๑. เตรียมบุคลากรประจำจุดตรวจ (กำลังพล ความรู้ทักษะ) อย่างน้อยหมู่บ้านละ ๑ จุด (๑๔ หมู่บ้าน)	๑. จัดทำคู่มือความรู้แก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ ๒. จัดอบรมผู้ปฏิบัติหน้าที่ เพื่อเพิ่มทักษะความชำนาญในการปฏิบัติงาน	- โครงการจัดทำคู่มือปฏิบัติหน้าที่ประจำจุดตรวจ			

แผนงาน	เป้าหมาย	กลยุทธ์/ทำอย่างไร	โครงการ/กิจกรรม	ระยะเวลา	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	๒. กำหนดกลยุทธ์/ วิธีการในการปฏิบัติ ของเจ้าหน้าที่ประจำ จุดตรวจ อย่างน้อย หมู่บ้านละ ๑ ชุด (๑๔ หมู่บ้าน)	๑. อบรมให้ความรู้วิธีการปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ประจำจุดตรวจ ๒. ประสานตำรวจให้ความรู้กับ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และร่วม ประจำจุดตรวจ ๓. ไม่ตั้งจุดตรวจในพื้นที่ ที่มีความ เสี่ยงต่ออุบัติเหตุ เช่นทางโค้ง ฯลฯ	- โครงการอบรมให้ ความรู้เจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานประจำจุด ตรวจ			๑. สนง.ปลัดอบต.บ้านเนิน ๒. ตำรวจภูธรเชียรใหญ่ ๓. อำเภอเชียรใหญ่ ๔. รพ.สต.บ้านเนิน ๕. โรงเรียนในพื้นที่ ๖. ฝ่ายปกครองตำบลบ้าน เนิน
๓. เพิ่มศักยภาพ การบริหารจัดการ จุดตรวจ	๑. ตั้งจุดตรวจหลัก/ จุดตรวจรอง/หรือ ด่านชุมชนในที่ ปลอดภัยและมี อุปกรณ์สำหรับจุด ตรวจ เช่น กรวย ยาง แฉ่งไฟ เสื้อสะท้อน แสง กระบองไฟ ให้ พร้อมในการ ปฏิบัติงานอย่างน้อย หมู่บ้านละ ๑ จุด (๑๔ หมู่บ้าน)	๑. มีมาตรฐานกลางของจุดตรวจ โดยมีแนวทางและวิธีปฏิบัติที่เป็น แนวทางเดียวกัน โดยส่วนราชการ ที่เกี่ยวข้องมีการสนับสนุนอุปกรณ์ ประจำจุดตรวจตามมาตรฐาน ดังกล่าวได้ ๒. การตั้งจุดตรวจต้องอยู่บริเวณ สถานที่ที่มีความปลอดภัย ไม่ควร ตั้งจุดตรวจบริเวณที่เป็นโค้ง ใกล้ สะพานไม่มีไหล่ทาง	๑. โครงการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ประจำจุด ตรวจ		- งบ อบต.	อบต.บ้านเนิน

แผนงาน	เป้าหมาย	กลยุทธ์/ทำอย่างไร	โครงการ/กิจกรรม	ระยะเวลา	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
	๒. บริหารจัดการจุดตรวจโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหาอุปกรณ์สำหรับจุดตรวจรองให้พร้อมในการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้ถนนและผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อยหมู่บ้านละ ๑ จุด (๑๔ หมู่บ้าน)	๑. สร้างมาตรฐาน หลักเกณฑ์สำหรับจุดตรวจ จะได้มีมาตรฐานเดียวกัน ๒. ประชุมชี้แจงแนวทางการดำเนินการ ๓. ออกตรวจเยี่ยม กำกับ ดูแล				อบต.บ้านเนิน
๔. สร้างถนนปลอดภัย	๑. กำหนดเส้นทางถนนปลอดภัย/กวดขันวินัยจราจร/สวมหมวกนิรภัย ๑๐๐% เป็นถนนต้นแบบ ตำบลละ ๑ เส้นทาง	๑. กำหนดเส้นทางปลอดภัยอย่างน้อยหมู่บ้านละ ๑ เส้นทาง โดยประสานความร่วมมือกับกำนันผู้ใหญ่บ้านและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ๒. บังคับใช้กฎหมายและมาตรการทางสังคม เช่น การสวมหมวกนิรภัย กำหนดความเร็วในการขับขี่ ๓. ใช้เครื่องมือในการตรวจจับอัตโนมัติ เพื่อลดการปะทะระหว่างบุคคล ๔. ตรวจสอบโครงสร้างพื้นฐานของเส้นทาง เพื่อความปลอดภัยของผู้ขับขี่	๑. โครงการถนนปลอดภัยของตำบลบ้านเนิน ๒. โครงการ ๑ หมู่บ้าน ๑ ถนน ปลอดภัย ๓. โครงการจัดซื้อเครื่องตรวจจับความเร็ว			๑. สนง.ปลัดอบต.บ้านเนิน ๒. ตำรวจภูธรเชียรใหญ่ ๓. อำเภอเชียรใหญ่ ๔. รพ.สต.บ้านเนิน ๕. โรงเรียนในพื้นที่ ๖. ฝ่ายปกครองตำบลบ้านเนิน

แผนงาน	เป้าหมาย	กลยุทธ์/ทำอย่างไร	โครงการ/กิจกรรม	ระยะเวลา	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๕. ติดตามประเมินผลสร้างความยั่งยืน	๑. กำหนดตัวชี้วัดในการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน เช่น ตัวชี้วัดในการจับกุม/ปรับ การบังคับใช้กฎหมาย การรายงานผล การปรับเป็นรายเดือนตามเป้าหมายพื้นที่ต้องมีผลงานมีมาตรการจับปรับ โทษสูงสุด มีการจับจริง ปรับจริง	๑. ให้บันทึกข้อมูล ประวัติ การจับกุมเปรียบเทียบและสรุปผลของการดำเนินการ เพื่อเป็นตัวชี้วัดในการกำหนดแนวทางป้องกัน ๒. กำหนดปฏิทิน การตั้งจุดตรวจประจำสม่ำเสมอ				๑. สนง.ปลัดอบต.บ้านเนิน ๒. ตำรวจภูธรเชียรใหญ่ ๓. อำเภอเชียรใหญ่ ๔. รพ.สต.บ้านเนิน ๕. โรงเรียนในพื้นที่ ๖. ฝ่ายปกครองตำบลบ้านเนิน
	๒. ให้ส่วนราชการเข้ามาบูรณาการในการดูแลพื้นที่ร่วมกับ อบต.	๑. มีการประชุมวางแผนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหาแนวทางดำเนินการ ๒. จัดตั้งคณะทำงานทุกจุด เพื่อรับทราบและแก้ไขปัญหา ๓. กำหนดกิจกรรมการดำเนินการและมาตรการในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ๔. สรุปผลการดำเนินการ และปัญหาตามมาตรการในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง				๑. สนง.ปลัดอบต.บ้านเนิน ๒. ตำรวจภูธรเชียรใหญ่ ๓. อำเภอเชียรใหญ่ ๔. รพ.สต.บ้านเนิน ๕. โรงเรียนในพื้นที่ ๖. ฝ่ายปกครองตำบลบ้านเนิน

